

tiellä

[KOREASTA AUSTRALAASIAAN]

Elina Nuortie
TASKURAPU™

056

2046

VISITOR VISA

Current for three (3) months

from **01 DEC 2017**

You must leave New Zealand before expiry of your visa
or face deportation

IMMIGRATION NEW ZEALAND

Immigration Officer

NEW ZEALAND IMMIGRATION ACT 2009

tiellä

[KOREASTA AUSTRALAASIAAN]

TIELLÄ-TRILOGIAN 3. OSA

2022

Tiellä - Koreasta Australaasiaan: Tiellä-trilogia 3/3

Teksti, kuvat ja kirjan ulkoasu: Elina Nuortie

Vedenalaiskuvat ja muutama muu: Oskari Nuortie

Kielenhuolto: Tiina Tarkiainen

Kustantaja: Taskurapu, Helsinki, 2022

Valmistaja: BoD - Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-68267-7-6 (sid.)

978-952-68267-8-3 (ePub)

Ei kohteiden keruuta
vaan elämäkokemuksen ja ymmärryksen.

Elina & Oskari Ningaloon riutoilla

6

Tiellä-trilogian viimeisessä osassa suunnataan liki seitsemän kuukauden seikkailulle Etelä-Koreasta Australiaan ja Uuteen-Seelantiin sekä Indonesian, Filippiinien, Taiwanin ja Japanin eteläisten saarten kautta takaisin Korean niemimaalle. Trilogian ykkösosassa painellaan Siperian-junalla reppureissulle Kiinaan ja Kaakkois-Aasian läpi Komodolle. Toisessa osassa tie vie Euroopan halki Ranskaan, konttilaivalla Amerikkaan ja Etelä-Amerikan ympäri Väli-Amerikkaan. Lopuksi pyrhdetään vielä Kodiakinsaarelle. Matkaa tehdään erilaisilla teillä ja vempeleillä mahdollisimman paljon pallon pintaa pitkin.

Kirjasarja pohjautuu kolmen vuoden reissuista kertyneisiin blogiteksteihin, tuhansiin valokuviin sekä valtavaan määrään kokemuksia, sattumuksia ja kommelluksia. Blogi puolestaan syntyi tarpeesta kirjoittaa tapahtumat muistiin paitsi omaksi ja läheisten iloksi myös ideoiksi ja neuvoiksi kaikille maailmasta, erilaisista kulttuureista ja meitä erityisesti innoittavista luontokohteista kiinnostuneille. Blogi oli täysin epäkaupallinen, joten kaikki kehut ja moitteet ovat tulleet suoraan sydäimestä ilman minkäänlaista taloudellisen hyödyn tuomaa painetta tai taakkaa.

“Jännittävää nojatuolimatkaa!”

toivottavat:

graafikko-valokuvaaja-kirjoittaja Elina
ja ex-toimari Oskari

[TIE VIE...]

AASIAN SIELUN SYÖVEREIHIN	8	MONKEY MIAAN.....	198
KOREAAN KOREAAN	16	HÄÄMATKALLE KUOKKIMAAN	204
TOKIOON	22	JÄLLEEN UBUDIIN	210
AUSTRALIAN CAIRNSIIN	30	AURINKOA ETSIMÄÄN	216
SUURELLE VALLIRIUTALLE	36	SULAWEDEN SUKELLUSVESILLE	222
OUTBACKIIN.....	42	FILIPPIINEILLE.....	230
KUUMAAN POHJOLAAN.....	50	PADRE BURGOSIIN	240
AUSTRALIAN TULIPUNAISEEN SYDÄMEEN	60	SOGOD BAYN JÄTTIEN LUO.....	248
AAVIKOLTA MERELLE	70	VEHREÄLLE BOHOLILLE	254
KENGURUSAAREEN	76	KAHDEN KIINAN TAIPEIHIN.....	262
SOUTH AUSTRALIASTA VICTORIAAN.....	84	TAIWANIN VUORISTOON.....	270
GREAT OCEAN ROADILLE.....	90	RIUKIUILLE.....	278
TASMANIAAN.....	98	OKINAWALTA SAARIHYPPELYLLE.....	286
SYDNEYN SATAMAKAUPUNKIIN	112	KYUSHUN PORTTIIN KAGHOSHIMAAN.....	302
PITKÄN VALKEAN PILVEN MAAHAN	120	HANAMISTA ONSENIIN.....	308
UUDEN-SEELANNIN TEILLE.....	124	NAGASAKIN VANHAAN VAPAASATAMAAN	318
RETKITUNNELMIIN	130	FUKUOKAAN.....	324
SIKSAKKIA ETELÄSAARELLA	136	KAHDEN AASIAN RAJALLE.....	332
VIHREÄN KIVEN MAAHAN	142	JEJULLE.....	340
KÄÄNTÖPISTEESTÄ POHJOISEEN	152	VIIMEISELLE VARIKOLLE SOULIIN	348
UUTEEN VUOTEEN.....	164	MILLÄ RAHALLA?	352
KOLMANNELLE RETKIAUTOREISSULLE.....	170	PAKKAUSLISTA KAHDELLE.....	355
NINGALOON RANNIKOLLE	178	KARTTA.....	356
SHARK BAYHIN	186	VIELÄ KERRAN JÄLKIMIETTEITÄ.....	359

[AASIAN SIELUN SYÖVEREIHIN]

2.10.2017

8

Raahustamme värikkään Gwangjang-katuruokatorin tungoksessa kuin unissakävelijät. Katetuissa käytävissä leijailee tuttuja tuoksuja. Paksuja mustamakkaraita muistuttavien pötköjen, kuumilla hiiligrilleillä tirisevien lihanpalojen ja mausteisten kastikkeiden sakeisiin aromeihin sekoittuu häivähdys kalanperkeiden ja muiden ruokajätteiden tymeitä vivahteita - aitoa Aasiaa.

Olimme liki zombeja Finnairin uudenkarheassa A350-koneessa valvotun yön jäljiltä. Lentomatkustus oli kamalaa: istuttiin kymmenen epämukavaa tuntia paikoillaan, sillä pitkällä on olon mahdollistavasta sängystä olisi pitänyt pulittaa toista tonnia, ja hypättiin kuusi aikavyöhykettä eteenpäin. Mikä muu liikenneväline tahansa olisi ollut mukavampi. Aikaa olisi mennyt enemmän, mutta matka olisi soljunut mukavamin ja olisi nähty muutakin kuin taivasta. Kauas oli kuitenkin pitkä matka, ja valitettavasti viimeisellä Tiellä-reissullamme oli pulaa nimenomaan ajasta.

Olimme pölähtäneet Korean tasavallan pääkaupunkiin Souliin (sielu englanniksi) keskelle juhaviikkoa. Korean kansallista perustamispäivää vietettiin 3.10., kiitospäiväksikin nimitettyä kuun vaiheen mukaan liikkuvaa sadonkorjuun juhlapäivää vietettiin sinä vuonna 4.10. ja 9.10. juhlittiin korean kielen päivää... Tavallisesti muurahaispesänä kuhiseva reilun 25 miljoonan asukkaan metropoli oli leppoisa ja rauhallinen, vähän kuin Helsinki juhannusviikonloppuna.

IKIVANHAN MARKKINAPAIKAN SYKKEESSÄ

Paikalliset viettivät ansaittua syyslomaa joko koko viikon tai vähintäänkin muutaman päivän, ja valtaosa kaupoista oli kiinni. Emme olleet tulleet ostoksille, joten se ei haitannut,

mutta ikävä kyllä aika monen ravintolankin ovet pysyivät säpissä. Sen kokoisessa kaupungissa sai toki aina ruokaa, mutta valikoima vaikutti tavallista suppeammalta ja erityisesti kalaravintoloista oli pulaa. Ainakin kalastajat ja kalatukurit lienevät pitäneet vapaata.

Pistäydyimme pyhien välissä Etelä-Korean suurimmalla ja vanhimmalla kalatorilla, Noryangjinilla, mistä löysimme mahtavimmat kalaravintolat sekä taatusti tuoretta kalaa ja muita valtameren antimia. Lisäksi monien Soulin kauppakatuja varsille ja katetuille toreille oli pyhistä huolimatta pystytetty pikkuravintoloita viereen ja kujille oli roudattu kärrykaupalla monenlaista purtavaa. Ruokaa ei tarvinnut kaukaa hakea, mutta ravintoloiden annoskuvat muistuttivat varsin paljon toisiaan.

Tyypillisiin ravintoloihin kuuluivat perinteistä korealaista grilliruokaa tarjoavat kuppilat, hieman harvemmat kala- ja äyriäisravintolat sekä erilaiset soppapaikat. Piti vain yrittää arvioida, mikä olisi toista parempi. Kiinalaisia ja japanilaisia ravintoloita sekä joitakin länsimaisia paikkojakin löytyi - perusketjujen mäkkärien, subien ja starbucksien lisäksi.

Korealainen ruokakulttuuri oli varsin värikästä ja yllättävää. Maassa syötiin kuulemma koiriakin, tosin tapaa ei ollut virallistettu eikä koirien teurastusta sen vuoksi ollut laissa-

tyyppistä korealaista grilliruokaa

Gwangjang-torin antimia

Tarjolla vaikka mitäl

Noryangjinin siisti kalatori

kaan säädelty. Onneksi sitä ei kuitenkaan sattunut lautasillemme. Sen sijaan eteemme ladottiin paitsi nautaa, possua ja raakaa kalaa, jonka tarkempi laji jäi arvoituksesi, myös monenlaisia sieniä, vihanneksia ja merileviä. Eksoottisimpiin tuttavuuksiin kuuluivat silkkiperhosen toukat sekä elävältä pilkotut, lautasella kiemurrelleet ja siihen lujasti tarranneet mustekalan lonkerot.

PIENI PUROTARU

Soul sijaitsee Korean tasavallan luoteisnurkassa ja sen metropolialueella asuu suunnilleen puolet koko maan väestöstä! Se on jännittävä sekoitus modernia suurkaupunkia ja aitoa, hieman nukkavierua Aasiaa. LG:t, Hyundait ja Kiat pitävät siellä pääkonttoreitaan, ja komeat lasipintaiset rakennukset rapsuttelivat taivaita, niin että kaupunkia ympäröivät merenpinnasta noin kolmeensataan metriin ponnistavat vuoret vaikuttavat kokoaan pienemmiltä niiden taustalla. Toisaalta valtavissa vehreissä puistoissa vaalitaan menneiden hallitsijadynastioiden historiaa ja perinteitä ja kujilla saattaa seurata periaasialaista elämänmenoa.

Suuri Hanjoki jakaa kaupungin kahtia ja historiallisen keskustan läpi kulkee sen pieni sivujoki Cheonggyecheon. Se on virrannut vuosikausia betonikansien alla, ja tuon pikkujoen tarina kuvastaa tavallaan koko valtion tarinaa.

Joseon-dynastian aikana sivujoki oli ollut nimeltään Gaecheon eli avoin puro. Sen penkereitä oli tuettu ja sen yli oli rakennettu siltoja. Japanin miehityksen aikana (1905-1945) Gaecheon oli nimitetty Cheonggyecheoniksi ja joen katamista oli pohdittu, mutta suunnitelmat olivat kaatuneet rahoitusvaikeuksiin. Korean sodan (1950-1953) jälkeen Souliin oli muuttanut paljon väkeä muualta maasta. Jokivarteen oli syntynyt hökkelikyliä, ja joki oli tukehtunut hiekkaan, roskaan, jätteisiin ja jätöksiin.

Kaameaan kuntoon päässyt puoparka oli lopulta peitetty betonikannella ja sen ylle oli ryhdytty rakentamaan 16 metriä leveää valtatieä. Tien valmistuttua 1976 alueesta oli tullut oikea sodan jälkeisen Etelä-Korean talouskasvun ja teollistumisen - Hanjoen ihmeen - malliesimerkki.

Lopulta liikenne oli järjestetty uudelleen ja joki kunnostettu 900 miljoonalla dollarilla! Se oli avattu viehättäväksi keskuspuistoksi 2000-luvun alussa.

Nyt kirkasvetisessä purossa elää kaloja, hyönteiselo on runsasta ja linnut laulavat puronvarren puissa ja pensaissa. Joen on myös havaittu viilentävän keskustan kuumuutta liki neljällä asteella ympäröiviin kaupunginosiin verrattuna!

PILVENPIIRTÄJIEN KESKELLÄ PUISTOJEN KÄTKÖISSÄ

Soulin alueelta oli löydetty todisteita 6 000 vuotta vanhasta ihmisasutuksesta, mutta ensimmäinen merkittävämpi kylä Hanjokivarteen oli syntynyt tuhatkunta vuotta sitten, kun Goryeo-kuningas Munjongin oli rakennuttanut sinne kesäpalatsin. Dynastian nimi oli jäänyt elämään myös koko maan nimessä. Pääkaupungiksi Soul oli ylennetty vasta Joseon-dynastian aikana 1390-luvulla.

Pyhitimme kokonaisen päivän kaupungin historiaan tutkimiselle. Aloitimme vanhimmasta ja samalla Soulin yhteensä viidestä Joseon-palatsista suurimmasta. Gyeongbokin hallintopalatsi oli rakennettu 1392 ja toiminut tehtävässään aina vuoteen 1592 saakka. Hauskan lisänsä komeaan palatsikompleksiin toivat lukuisat paikalliset vierailijat, jotka olivat pukeutuneet vanhanaikaisiin vuokra-asuihin ja ikuistivat ahkerasti sekä itseään, perheitään että ystäviään asujen tyyliin sopivilla taustoilla. Juhlaviikosta koitui iloiseksi yllätykseksi myös se etu, että sisäänpääsy historiallisiin nähtävyyksiin sattui olemaan ilmainen.

Joseon-kaudella kaupunki oli jatkanut kasvuaan ja se oli ympäröity muureilla. Valitettavasti Gyeongbokgungin rakennukset olivat palaneet japanilaisten kanssa käydyn Imjin-sodan aikana 1592-1598 ja pahoin vaurioitunut palatsi oli hylätty pariaksi vuossadaksi. Kuningas Gojongin aikana (1852-1919) kaikki palatsin 500 rakennusta ja 7 700 huonetta oli kuitenkin rakennettu uudelleen lukuun ottamatta Joseon-dynastian ajan tyypillisimpiä edustajia, Gyeonghoeru-paviljonkia sekä Hyangwonjeong-lampea, jotka olivat säästyneet tuhossa likipitään ennallaan.

Japanin isännyyden aikana Soulia oli modernisoitu voimakkaasti. Katuja oli päällystetty, ratikkaverkostoa laajennettu ja länsityyisiä rakennuksia rakennettu. Vanhoja kaupunginmuureja oli purettu surutta ja Gyeongbokin palatsiakin oli tuhottu systemaattisesti. Onneksi Korean tasavallan hallitus oli aloittanut 40-vuotisen projektin muurien ympäröimän palatsikokonaisuuden ennallistamiseksi vuonna 1989.

Seuraavana tutustumisvuorossa oli 1405 valmistunut Changdeokkung. Kuten Gyeongbokgungin myös Changdeokgungin pääsalit ja suuret avoimet pihat oli rakennettu pohjois-eteläsuuntaisesti, ja sekin oli kokenut kovia japanilaisten hyökkäyksissä 1500-luvulla. Palatsi oli rakennettu uudelleen jo 1610-luvulla ja siellä oli hoidettu Korean hallintoa 1611-1872. Pian sen jälkeen Joseon-dynastia ei ollut enää kestänyt länsimaiden aiheuttamia avautumispaineita. Diplomatasuhteita oli ryhdytty solmimaan, ja Soul oli alkanut pikkuhiljaa modernisoitua. Muiden muassa teitä, puheilinlinjoja ja länsimaisia kouluja oli ruvettu rakentamaan.

Suuret ja rauhalliset, kauniiden lootuslampien täplittämät puutarhat ympäröivät Changdeokgungin palatsia. Entisaikoina palatsin laajoihin metsiin oli saattanut kuulemma eksyä jopa tiikereitä. Nykyään puisto oli keskellä vilkasta suurkaupunkia, mutta sen sievissä lammissa viihtyi edelleen esimerkiksi mandariinisorsia.

Sopivasti kolmantena oli vuorossa kolmantena rakennettu Changgyeonggung. Se oli pystytetty Changdeok-palatsin viereen 1483 ja sieltä pääsi helposti nauttimaan myös Changdeokin mahtavista puistoista. Sitä ei ollutkaan rakennettu hallintopalatsiksi vaan kuninkaan ja hänen perheensä asunoiaksi. Rakennukset olivat edellisiin palatseihin verrattuna pienempiä, niitä oli vähemmän ja ne oli pystytetty luonnonmuotojen mukaan kukkuloille. Gyeongbokia ja Changdeokia kehuttiin Soulin kauneimmiksi palatseiksi, mutta minusta kotoisampi Changgyeong veti pisimmän korren.

Changgyeonggungin jälkeen jatkoimme vielä Jongmyeonin pyhätölle, joka oli rakennettu kuningas Taejon neljän sukupolven esivanhempien hautajaismenoihin ja viimeiseksi

leposijaksi. Pyhätön 16 huoneessa oli 16 kuninkaan ja 18 kuningattaren jäännökset. Rakennukset olivat olleet ole-massa 1500-luvulta alkaen, mutta seremonioiden perinteet ulottuivat 1200-luvulle asti. Pyhätön kaunistaa ja viihtyisää puistoa lampineen ympäröi myös näyttävä muuri. Changdeok-palatsi ja Jongmyeonin pyhättö olivat myös Unescon maailmanperintökohteita.

MAAILMANPOLITIIKAN POLTTOPISTEESSÄ

Korean sota oli käyty 1950-1953 Pohjois-Korean ja Kiinan yhteisen armeijan sekä Etelä-Korean ja Yhdysvaltojen johtamien YK:n turvallisuusneuvoston hyväksymien joukkojen välillä. Neuvostoliitto oli boikotoinut turvallisuusneuvoston kokouksia, koska YK ei ollut vielä tunnustanut Kiinan kansantasavaltaa. Neuvostoliitto ei ollut osallistunut varsinaisiin sotatoimiin, mutta se oli tukenut Pohjois-Koreaa ainakin strategisessa suunnittelussa sekä toimittamalla sille aseita ja tarvikkeita.

Valtaosa Soulista oli tuhoutunut Korean sodan aikana, ja pääkaupunkitoiminnot oli siirretty eteläiseen satamakaupunkiin Busaniin. Heinäkuussa 1953 oli solmittu aselepo, mutta sopijaosapuolia olivat olleet ainoastaan Pohjois-Korea, Kiina ja Yhdysvallat. Etelä-Korea ei ollut hyväksynyt niemimaan jakoa tai tunnustanut sopimusta, eikä maiden välille ole vielääkään solmittu rauhaa.

Eteläkorealaiset olivat vuosien varrella tottuneet pohjoisen rajanaapurinsa johtajien mahtailuun ja koviin puheisiin, mutta minä en. Pohjois-Korean ydinaseiden ja ohjusten kehittyminen sekä tihentynyt testailu oli kärjistänyt vuonna 2017 vallinnutta tilannetta edelleen. Kun myös Yhdysvaltoja johti arvaamattomaksikin mainittu varsin mahtailavasti esiintynyt johtaja, ajankohta ei tuntunut mukavimmalta mahdolliselta Korean-matkaa ajatellen.

Vaivaisten 50 kilometrin päässä Soulin pohjoispuolella oli maailman vahvimmin aseistettu rajavyöhyke, demilitarisoitu alue eli DMZ, ja sen eteläpuolelle oli syntynyt hyvin suosittu turistikohte. Oskari oli käynyt siellä ihmettelemässä kertomusten mukaan pohjoiskorealaisten etelään kaivamia käytäviä ja katselemassa kaukoputkella rajan taakse mutama

국가인권위원회

cpbc

평화방송·평화스튜디오

SKY-평화
케이블TV
FM 105.3MHz

서소문로 | 상계로 | 상계로
시정순로 | 순로

vuosi takaperin. Raja-asemilla kilpailtiin kuulemma siitäkin, kumman puolen lippu oli suurempi ja liehui korkeammalla. Oskari kuvaili rajakokemusta lähinnä oudoksi, enkä kokenut ollenkaan tarpeelliseksi päästä katsomaan kahden, periaatteessa yhä sotatilassa olevan valtion isottelua toisilleen.

Kiinnostavin seikka tuolla ei-kenenkään-maalla oli se, ettei kummankaan valtion asukkailla ollut ollut asiaa raja-

vyöhykkeelle, joten ihminen ei ollut häirinnyt luontoa liki koko 250 kilometrin pituisella ja neljän levyisellä alueella yli 60 vuoteen! Mahtavien aitojen ja miinakenttien välissä elikin tiettävästi useita harvinaisia kasvi- ja eläinlajeja. Raja-vyöhykkeestä oli kehittynyt niille jonkinlainen epävirallinen rauhoitusalue. Karmeista aineksista oli lopulta kehkeytnyt jotain hyvääkin.

14

kaverikuvia Changdeok-palatsilla

perhepotretti Hyangwonjeong-lammella

15

Gyeongbokgungissa

pukuvokraamo

pikkukuherra vanhan ajan hepenissa

[KOREAAN KOREAAN]

7.10.2017

16

Ängemme sateesta ja hiestä yltä päältä märkinä paikallisbussiin numero 7-1 reilun viidenkymmenen yhtä märän korealaisen kanssa. Linja-auton ikkunat huurtuvat umpeen silmänräpäyksessä. Jalat laulavat hoosiannaa, mutta vapaista istuimista voi vain unelmoida. Penkkejä ei ylipäänsä ole monta, ja valtaosa matkustajista seisookin kylki kyljessä kuin sillit suolassa. Seoraksanin ekskursiolla ei kovin moni asia muutenkaan toteutunut aivan toiveiden mukaan.

Etelä-Korea on periaatteessa saarivaltio. Kolmelta laidalta maata ympäröi meri, eikä pohjoisen rajan yli ole menemistä. Maahan on tultava ja sieltä on lähdettävä lentokoneella tai laivalla. Laivayhteyksiä on ainakin Japaniin, Venäjälle Vladivostokiin ja muutamaa Kiinan satamaan.

Eteläkorealaiset ovat ulkoilmaihmisiä. He tykkäävät liikkuu luonnossa vaeltaen, pyöräillen, kiipeillen tai vaikka riippuliidellen ja kehuvat kilpaa maan kahdenkymmenen kahden kansallispuiston kauneutta.

Toki meidänkin piti päästä kokemaan maan luonnon lumo. Olimme kolonneet miljoonakaupunkia riittävästi, joten päätimme lähteä 1965 perustettuun ja yhdeksi viehättävimmistä mainittuun Seoraksanin kansallispuistoon.

Noin sadantuhannen neliökilometrin laajuudessa Etelä-Koreassa on asukkaita suunnilleen 50 miljoonaa - siis lähes kymmenen kertaa Suomen väkimäärä noin kolmannes-Suomen kokoisella alueella - ja olimme lähdössä kansallispuistoon joulun ohella viikkaimman lomasesongin aikaan.

Tiesimme, että suunnitelmassa oli riskinsä. Tutkimme juna- ja bussiyhteyksiä Seorakin seudulle sekä selvittelimme majoitustilannetta etukäteen. Rautatie kulki niemimaan poikki itärannalle Gangneungiin, mistä voisi jatkaa bussilla

Sokchoon. Juna kulkisi taatusti upeissa maisemissa, mutta matkaan menisi kuudetta tuntia, ja linja-auton pikavuoro pääsisi perille vajaassa kolmessa. Ikävä kyllä bussifirmojen sivustot olivat pelkkää korean korukirjoitusta, kaikki majapaikat oli varattu, eikä juna sillä haavaa kulkenut Gangneungin asemalle arvatenkin tulevien olympialaisten liikennejärjestelyjen rakentamisen vuoksi.

Soulissa oli järjestetty kesäolympialaiset vuonna 1988. Sen jälkeen kaupungin profiili oli noussut selvästi ja siitä oli tullut kansainvälinen liikenteen, politiikan, talouden ja kulttuurin keskus. Kolmenkymmenen vuoden tauon jälkeen Korea olisi jälleen olympialaisten näyttämönä, kun XXIII talviolympialaiset pidettäisiin Pyeongchangissa helmikuussa 2018.

VALMIINA MATKAAN

Heräsimme aamukuuden jälkeen ja kävimme mättämässä aamiaisen. Kirjauduimme ulos hotellista, kävelimme Gangnamin metroasemalle hyvissä ajoin ja ennätimme Dong Soulin linja-autoasemalle jo 8.30. Pikavuorot Sokchoon lähtivät puolen tunnin välein, mutta kuulimme lippuluukulla, että bussit olivat täynnä aina 14.30 lähtevään autoon saakka. Emme pääsisi kansallispuistoon sinä päivänä.

"Maasturi hyppii ja pomppii, heiluu ja hujuu villisti. Se hakee omia ajolinjoja, hidastelee pehmeimmissä kohdissa ja ampaisee eteenpäin löydettyään jotain kiinteämpää renkaiden alle. Ajoura on vain yhden auton levyinen, mutta on pakko painaa vauhdilla eteenpäin, ettemme jää jumiin ultrapehmeään räikeän oranssiin kvartsihiekkään. Ei olisi kiva jäädä jumiin korventavan kuumalle niemelle kauas kaikesta - myös kännykkäkentistä."

Tiellä - Koreasta Australaasiaan on houkuttava ja koukuttava kuvaus muun muassa Australian ja Uuden-Seelannin autoretkistä sekä saarihyppelystä Filippiinien, Taiwanin sekä Japanin pikkusaarten kautta Etelä-Koreaan ennen muuta luonnonihmeitä hämmästellän. Opukselta löytyy runsain mitoin ideoita ja vinkkejä omien unelmamatkojen suunnitteluun ilman ainuttakaan maksettua mielipidettä. Koreasta Australaasiaan on Tiellä-trilogian viimeinen osa. Ensimmäisessä reissataan Siperian-Junalla Kiinaan ja sieltä Aasian läpi Indonesian Komodolle. Kakkososassa suunnataan konttilaivalla Etelä-Amerikkaan ja jatketaan mantereen ympäri Väli-Amerikkaan sekä visiitille Alaskaan.

